

Гуменюк Т. Б.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

МОДЕЛЬ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ТЕХНІКО-КОНСТРУКТОРСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті розглянуті питання педагогічного моделювання навчального середовища техніко-конструкторської підготовки майбутніх учителів технологій. Розроблені структури компонентів навчального середовища та описані шляхи їх реалізації у навчальному процесі.

Ключові слова: підготовка майбутніх учителів технологій, навчальне середовище, моделювання.

Сучасний етап розвитку вищої освіти зумовлює підвищення вимог до підготовки фахівців, організації навчального процесу у вищих навчальних закладах. Особливого значення набуває питання моделювання навчального процесу, де моделювання є загальнонауковий метод наукового дослідження, який широко застосовується в педагогічній науці, йому відводиться важливе місце поряд з такими методами пізнання, як спостереження і експеримент.

Основним поняттям методу моделювання є модель – аналітичний або графічний опис розглянутого процесу. За загальноприйнятою класифікацією моделей розрізняють: фізичні, що мають природу, схожу з оригіналом; матеріально-математичні, що мають відмінну від прототипу фізичну природу; можуть мати математичний опис, що розкриває поведінку оригіналу; логіко-семіотичні, конструюються з допомогою спеціальних знаків, символів і структурних схем. Цікавлячи нас педагогічні моделі в основному входять у другу і третю групу.

Моделювання навчального середовища техніко-конструкторської підготовки майбутніх вчителів технологій, почнемо з виявлення специфіки їх фахової діяльності.

В основі організації шкільного предмета “Технології” лежить проектна технологія навчання, яка передбачає проектно-технологічну діяльність. Проектна технологія вимагає від педагога використання сукупності дослідницьких, пошукових, творчих за своєю суттю методів, прийомів і засобів. Особливу роль відіграють креативні здібності вчителя, його творчий потенціал, досвід творчої діяльності. Від педагога очікують досконалого володіння предметом, а отже й високого рівня техніко-конструкторської підготовленості (ТКП), тобто із розвитку таких компонентів ТКП як технічні здібності, творчі здібності, просторова уява та мотиваційно-ціннісного компоненту.

Очевидно, що техніко-конструкторська підготовка, як система може успішно формуватись в спеціально створеному навчальному середовищі. Одним із підходів до сучасної організації навчального процесу у вищій школі є створення спеціального навчального середовища.

Навчальне середовище (як система) – це штучно побудоване середовище. Воно має свої власні, характерні тільки йому, цілі і задачі, рівні, ранги, підсистеми та способи досягнення цілей, методи розв’язування як внутрішньосистемних, так і позасистемних задач, встановлення пріоритетів власної діяльності та ін.

Необхідною умовою існування навчального середовища є можливість реалізації у межах цього середовища інформаційної і діяльнісної компонент навчально-виховного процесу. Достатньою умовою є наявність суб’єкту навчання та забезпечення у межах середовища циркуляції навчальної інформації в достатньому об’ємі. Суб’єкт навчання є кінцевим адресатом системи дій, що відбуваються у межах навчального середовища.

Життєвий цикл навчального середовища визначається часом, який потрібний для сприймання та засвоєння суб’єктом навчання інформації, що існує у межах навчального середовища. Враховуючи те, що контингент суб’єктів навчання періодично змінюється при відносно сталій побудові навчального середовища, можна казати про періодичність

життєвого циклу цього середовища.

Разом з тим, кінцевий стан у життєвому циклі навчального середовища визначається, в більшості випадків, оцінюванням рівня засвоєння знань суб'єктом навчання. Процедура та результат оцінювання визначаються організатором навчального середовища (керівником навчально-виховного процесу), яким є викладач, за визначеними критеріями. Організатор навчального середовища може бути безпосередньо включеним у структуру середовища.

З цього випливає, що навчальне середовище має у своїй структурі змістовну і матеріальну складові, які взаємозалежні та об'єднані загальними цілями. Але, якщо змістовний аспект навчального середовища цілком залежить від заздалегідь сформованих цілей навчання, то матеріальний аспект може, в деяких випадках, впливати на постановку самої цілі. Це викликано тим, що, по-перше, не усяка ціль може бути досягнута без залучення тих чи інших засобів навчання, по-друге, можливості сучасних засобів навчання дають змогу (а деколи і примушують) формувати нові цілі навчання (якщо не загальні, то локальні) або змінювати структуру цілей.

Таким чином, навчальне середовище повинно вирішувати дві взаємозалежні задачі: вводити студента у сферу предметної галузі та надавати можливості студенту та викладачу оперувати предметами, котрі відповідають цілям навчання. З іншого боку, навчальне середовище повинно відповідати психолого-педагогічним і предметно-методичним умовам.

В той час, як змістовне наповнення навчального середовища визначається предметною галуззю, його матеріальна реалізація сприяє формуванню предметної ситуації, в якій здійснюється навчальна діяльність.

У навчальному середовищі подія не може бути нейтральною або абстрактною, вона насичена колоритом навчального предмету, конкретна та розпізнавана. Наявність матеріальної складової навчального середовища не може бути самодостатнім принципом без змістовного наповнення та визначеності цілей діяльності в цьому середовищі. Запобігання конфлікту між формою і змістом навчального середовища повинно сприяти визначення форми через зміст.

При звертанні до тієї чи іншої сукупності складових навчального середовища як до засобів навчання, висвітлюється фрагмент навчального середовища, реалізується окрема частка події, що можуть відбуватись в ньому. Цілепокладання, інформативність та матеріальна реалізація – це синтетичні складові навчального середовища, але цей синтез не треба вважати нерухомою моделлю. Від “тяжіння” до того чи іншого способу опанування навчальним матеріалом, від організації навчального процесу змінюється ступінь залучення до діяльності засобів навчання. Це надає змоги зосередити увагу студента на актуальний саме в цей момент спосіб опанування навчальним матеріалом.

У процесі планування події, які повинні розгортатися у навчальному середовищі, необхідно враховувати кількість засобів навчання, що залучаються до навчальної діяльності. В різних методиках навчання кількість засобів навчання, за допомогою яких організується навчальна діяльність, змінюється в залежності від багатьох обставин. Як показують спеціальні дослідження [7], при переході від одного змістовного елементу навчального матеріалу до іншого ця кількість змінюється від одного до семи.

Не можна відкидати значущості особистості викладача як організатора навчально-виховного процесу. Для викладача, якщо він знаходиться навіть всередині навчального середовища, характерний погляд на це середовище “ззовні”, з точки зору організатора, керівника. В той самий час, для студента характерний погляд на те саме навчальне середовище тільки “з середини”, як безпосереднього учасника навчальної події, котра відбувається в цьому середовищі. До діалогічної взаємодії студента з навчальним середовищем додається пряма мова викладача, діалог викладача зі студентом. Тобто, діалог відіграє структурну роль в розвитку події у навчальному середовищі.

Існують різні погляди на моделювання навчального середовища. Так, питання

розкладання навчального середовища на елементарні навчальні середовища досить вдало розглядає у своїх дослідженнях Ю. О. Жук [4]. Він визначає елементарне середовище як середовище, що виникає при спілкуванні у системах “учень – підручник” (“студент – підручник”), “учень – учень / учні” (“студент – студент / студенти”), “учень – учитель” (“студент – викладач”), “учень – засіб навчання” (“студент – засіб навчання”), “учень (студент) – комп’ютер” (як “інтелектуальна система”) тощо. Такі середовища можна назвати навчальними середовищами першого рівня. Вони складають більш загальні середовища (другого рівня) – клас, група, які, у свою чергу є складовими навчального закладу (середовища третього рівня).

Навчальні середовища різного рівня можуть забезпечити досягнення різних цілей, залучаючи до реалізації процедур навчання ті структури і складові, які притаманні відповідному середовищу. Як будь-якій матеріальній системі, навчальному середовищу властива невичерпна множина внутрішніх і зовнішніх зв’язків, здатність до переходу від одного стану до іншого. Динаміка зміни станів навчального середовища характеризується рухомістю його структури при відносній стабільності атрибутів середовища.

Рухомість структури навчального середовища першого рівня визначається, в першу чергу, рівнем знань, вмінь та навичок суб’єкту навчання, які змінюються в процесі навчання. Саме забезпечення позитивних змін у рівні знань, вмінь та навичок є головною метою створення навчального середовища. Зміна структури навчального середовища може відбуватися не тільки як реакція на задоволення внутрішніх потреб, але і під впливом зовнішніх дій.

Існують інші підходи до моделювання навчального середовища, наприклад, на етапі створення моделі навчального середовища виділяються основні компоненти, за допомогою яких можна реалізувати різні види діяльності студента і викладача: організаційно-керуючий, програмно-стратегічний, навчально-методичний, ресурсно-інформаційний [3]; або ціннісно-цільовий; програмно-методичний, інформаційно-психологічний, комунікаційний, технологічний [8], що характеризує функціональний підхід до розробки середовища навчання.

Отже, під навчальним середовищем можна розуміти таке штучно побудоване середовище, структура і складові якого сприяють досягненню цілей навчально-виховного процесу. Структура визначає внутрішню організацію середовища, взаємозалежність між елементами середовища як системи, в якій здійснюється навчально-виховний процес. Складові виступають як атрибути середовища, визначаючи його змістовну і матеріальну наповненість.

Можна виділити три основні типи середовищ, які були реалізовані на практиці або описані у вигляді теоретичних підходів:

- середовища, орієнтовані на представлення знань;
- середовища, орієнтовані на самостійну діяльність з придбання знань;
- змішаний тип середовищ.

Аналіз сучасних російських і зарубіжних досліджень показує, що в останні роки відбувається стирання відмінностей між цими типами середовищ, і формуються середовища, які інтегрують обидва підходи, тобто, середовище являє собою джерело навчально-методичного знання в конкретній галузі знання і одночасно високо структуроване середовище для організації різних форм самостійної пізнавальної діяльності.

Розробка та впровадження навчального середовища з дисципліни “Конструювання і моделювання одягу” є винятковою можливістю створення умов для техніко-конструкторської підготовки майбутніх вчителів технологій. Вона дозволить якісно змінити забезпечення навчального процесу і зробити навчання у будь-яких його формах більш ефективним.

Отже, на нашу думку, здійснення техніко-конструкторської підготовки майбутніх

вчителів технологій в умовах сприятливого спеціально організованого середовища, в якому студент набуває потрібні знання, практичні вміння і навички, розвиває певний тип мислення та уяви, – це основна педагогічна мета.

Нами були враховані наступні критерії, спрямовані на розробку структури навчального середовища:

- забезпечення формування у студентів адекватної сучасному рівню знань техніко-конструкторської підготовленості як невід’ємної частини проектно-технологічної діяльності;
- підготовка майбутнього фахівця інтегрованого в сучасний загальноосвітній навчальний заклад повинна бути націлена на формування проектно-технологічної культури майбутнього вчителя як носія цієї культури в процесі здійснення професійної діяльності.

При розробці моделі були висунуті основні вимоги до формування навчального середовища:

Середовище навчання повинно інтегрувати раніше набуті спеціальні знання і вміння студентів, враховувати міжпредметні зв’язки, що дозволить розкрити характер навчальної дисципліни;

Навчальне середовище повинно відповідати стандарту підготовки фахівця, мати зв’язок з практикою, відповідати перспективним напрямкам розвитку суспільства з урахуванням ціннісних соціокультурних пріоритетів;

Зміст середовища навчання має бути орієнтоване на розвиток певних типів мислення, формування знань, умінь і навичок, що сприяють становленню вчителя технології;

Реалізація середовища навчання повинна здійснюватися шляхом створення проблемно-пошукових ситуацій та використання активних та інтерактивних методів навчання;

Дидактична значимість повинна бути досягнута за рахунок здійснення різноманітних видів і форм самостійної роботи з навчальною інформацією, розвитку творчих здібностей в процесі технологічної підготовки студентів та прогнозуванні розвитку технологічної культури суспільства;

При формуванні знань і умінь повинні дотримуватися систематичність і цілеспрямованість.

Отже, виходячи з вище викладених міркувань, ми пропонуємо використовувати для підготовки майбутніх вчителів технологій навчальне середовище, під яким розуміється сукупність педагогічних, науково-методичних, матеріально-технічних, інформаційно-комунікативних і організаційних умов необхідних для організації навчальної діяльності студентів з техніко-конструкторської підготовки у виділеній предметній галузі (конструювання та моделювання одягу). Таким чином, модель навчального середовища можна представити схематично (рис. 1).

Рис. 1. Компоненти навчального середовища

Нами були виділені такі педагогічні умови навчального середовища : наявність сукупності навчально-методичних матеріалів для організації навчальної діяльності; орієнтація студентів на самостійну, пошукову, науково-дослідницьку діяльність, орієнтація студентів до техніко-конструкторської діяльності шляхом включення у навчальний процес техніко-конструкторських, творчих завдань, виконання курсового проекту (рис. 2).

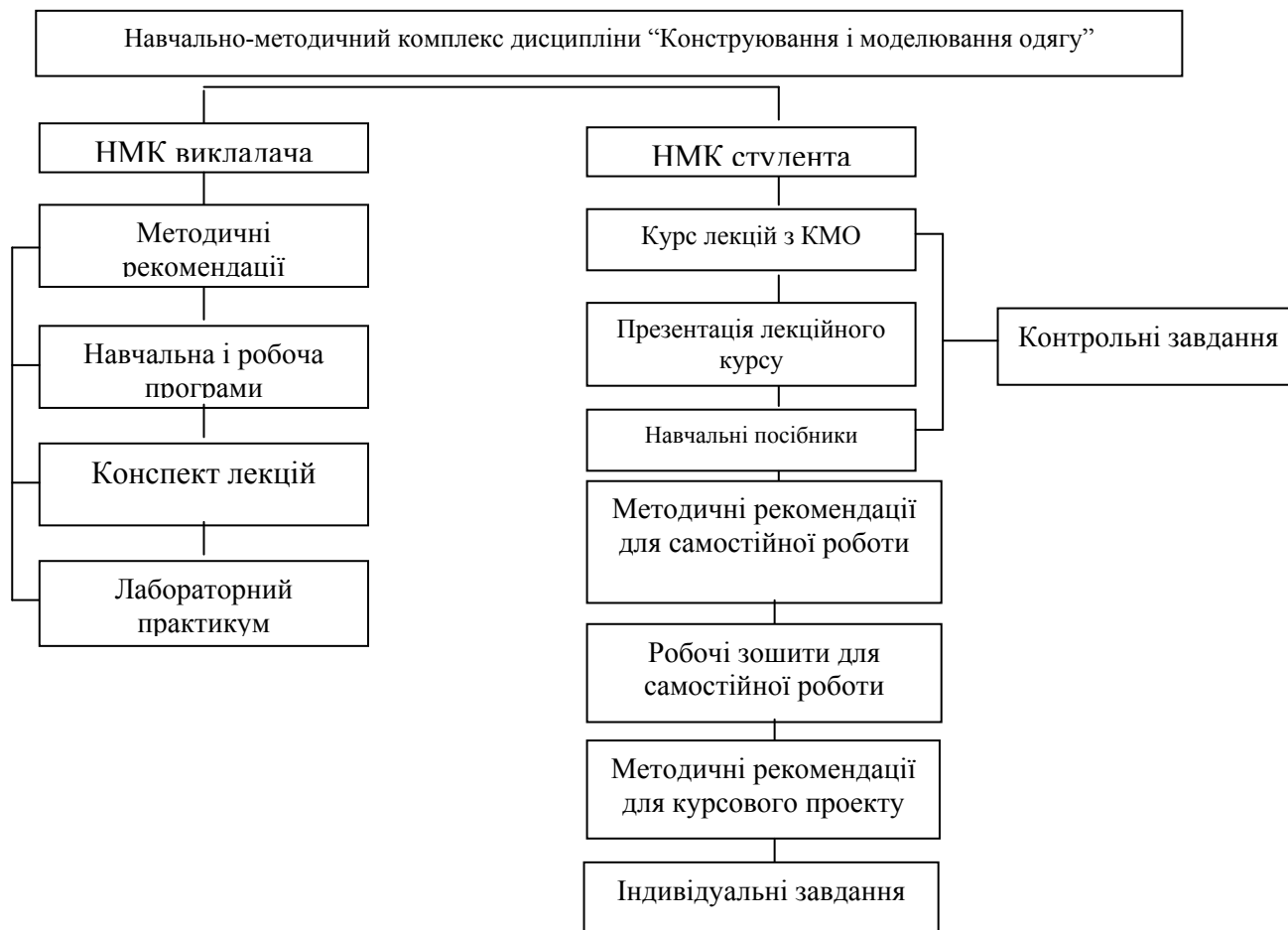

Рис. 2. Структура реалізації педагогічних умов навчального середовища з навчальної дисципліни "Конструювання та моделювання одягу"

Блок для викладача містить методичний посібник, що включає в себе структурну схему навчальної дисципліни (назви дидактичних модулів, теми занять), мету і завдання навчальної дисципліни, що вивчається, програму дисципліни, вимоги державних стандартів, методичні рекомендації щодо реалізації навчального середовища в навчальному процесі, список рекомендованої літератури, конспекти лекцій, рекомендації по практичній роботі з контрольними завданнями та тестами, методичні рекомендації щодо використання рейтингового оцінювання у навчальному процесі.

Блок для студентів – теоретико-практичний блок, що включає в себе лекційний курс, який супроводжується презентаціями з контрольними питаннями по кожній темі, збірник завдань і ситуацій, з усіх тем навчальної дисципліни, методичні рекомендації щодо виконання лабораторно-практичних робіт, методичні рекомендації для самостійної роботи, методичні рекомендації та індивідуальні завдання для курсового проекту.

Матеріально-технічною базою навчального середовища підготовки майбутніх учителів технологій має бути навчальна лабораторія "Конструювання і моделювання одягу", яка за

своїми технічними та ергономічними характеристиками буде поєднувати в собі імітацію експериментального цеху швейного підприємства та навчальної аудиторії. Саме експериментальний цех є тією виробничою ділянкою, де працює інженер-конструктор. На цій ділянці проводиться проектна і в тому числі безпосередньо техніко-конструкторська діяльність з розробки нових моделей одягу.

Доцільність проектування навчальної лабораторії і її окремих елементів визначені вимогами навчального плану та рекомендаціями наукових досліджень. Представлення задач лабораторії як компонента навчально-виховного процесу створює необхідні передумови для розробки кожного предмета в лабораторії і вимог до його якості. При проектуванні навчальної лабораторії з конструювання і моделювання одягу повинні бути дотримані такі принципи дизайну:

- комплексність проектування, яка передбачає одночасне вирішення органічного поєднання інженерного, економічного і художнього конструювання;
- функціональність навчально-наочних посібників, дидактичних і технічних засобів навчання;
- естетична виразність, доцільність предметних форм, пропорційність, масштабність, гармонійність всього наявного в лабораторії;
- облік навколишнього середовища та конкретних умов;
- єдність форми і змісту;
- інформаційна виразність всіх елементів і інтер'єрів.

У навчальній лабораторії не повинно бути нічого зайвого. Необхідно, щоб вона задовольняла вимогам виробничої естетики. Сутність досліджуваної дисципліни повинна відображатися відповідним настінним оформленням і змістом фахової підготовки.

Лабораторія повинна мати дидактичну спрямованість обладнання, методичні фонди, дидактичні навчальні комплекти, що забезпечують професійну спрямованість викладання. Головне – забезпечити етапність роботи за різними напрямками одночасно (рис. 3).

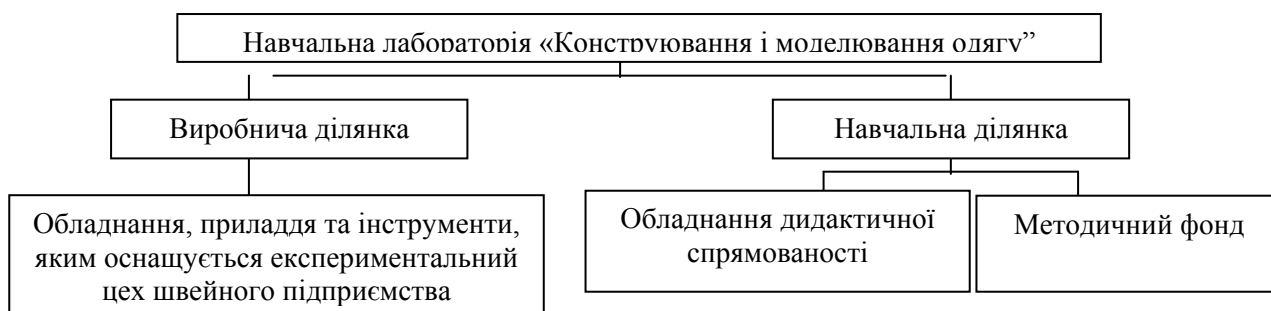

Рис. 3. Структура реалізації матеріально-технічних умов навчального середовища з навчальної дисципліни «Конструювання та моделювання одягу»

Лабораторія має бути оформлена і оснащена так, щоб студенти мали можливість оперативного і постійного спілкування з великою кількістю дидактичних матеріалів як структурних складових сценарію конкретного навчального заняття. Це стимулює інтерес до дисципліни, активізує розумову діяльність, розвиває самостійність і творче мислення студентів. Обладнання лабораторії, що має дидактичну спрямованість, органічно доповнюється методичним фондом – тематичними стендами вузлових тем програмного матеріалу.

Обов'язковою умовою існування і функціонування лабораторії повинна бути організована виробнича ділянка, яка створить умови для організації лабораторно-практичних робіт з конструювання і моделювання одягу та сприятиме розвитку у студентів технічного і творчого мислення.

Раціональна організація робочих місць студентів: сприяє якісному проведенню

заняття; ефективному використанню навчального часу; передбачає забезпечення їх роздатковим матеріалом, навчальною та довідковою літературою, шаблонами для швидкого і якісного виконання креслень, ескізів, графіків; обладнання навчальних місць електроживленням.

Що стосується інформаційно-комунікативних умов техніко-конструкторської підготовки майбутніх вчителів технологій, нами був проведений спеціальний пошук інформації і зроблені наступні висновки (рис. 4).

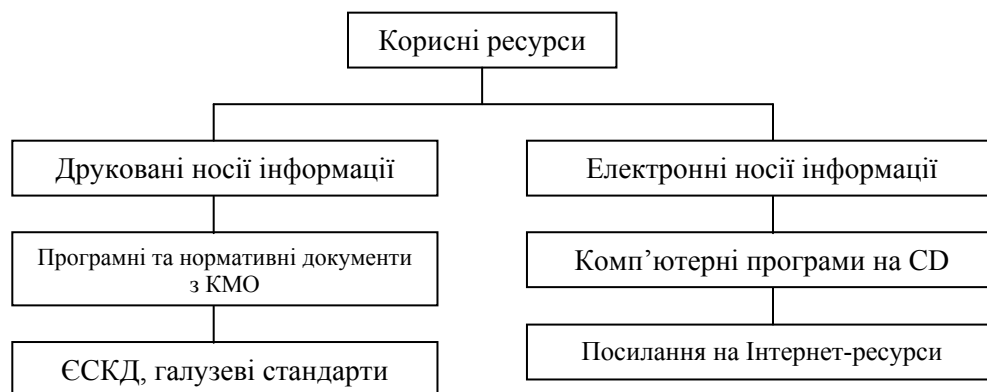

Рис. 4. Структура реалізації інформаційно-комунікативних умов навчального середовища з навчальної дисципліни “Конструювання та моделювання одягу”

Невід’ємною частиною техніко-конструкторської підготовки майбутніх вчителів технологій є вміння користуватись нормативними документами, ЄСКД та стандартами у швейній галузі. До того ж, ресурси мережі Інтернет містять багаті матеріали в обраній предметній галузі: електронні версії галузевих науково-технічних та практичних журналів; спеціалізовані сайти з проблем конструювання і моделювання одягу; різні тематичні форуми, чати та ін., де можна задати предметні питання та отримати відповіді від фахівців в даній галузі; офіційні сайти розробників програмних продуктів, де можна знайти інформацію щодо новинок у галузі програмного забезпечення галузі. Таким чином, студентів можна спрямовувати не лише на опрацювання друкованих носіїв інформації, але і електронних носіїв, повідомляючи список не тільки рекомендованої літератури, а й електронних адрес сайтів з окремих питань у предметній галузі.

Корисні ресурси – це друковані та електронні носії інформації, куди входять великий довідковий матеріал, ЄСКД, галузеві стандарти, програмні та нормативні документи з КМО, комп’ютерні програми на CD, Інтернет-адреси журналів, бібліотек, освітніх сайтів та ін.

У тлумаченні терміна “форма організації навчання” панує різнобій. Існують різні визначення організаційних форм навчання, які містять ті або інші відмінні ознаки форми. За думкою М. А. Молчанової, найбільш продуктивним підходом до визначення категорії “організаційні форми навчання” є діалектична єдність змісту і форми. Зміст і форма – це філософські категорії, у взаємозв’язку яких зміст як визначаюча сторона цілого, представляє єдність всіх складових елементів об’єкта, його властивостей, внутрішніх процесів, зв’язків, протиріч і тенденцій, а форма є спосіб існування і вираження змісту.

Як вказує І. М. Чередов, форми організації навчання виконують інтегративну функцію, оскільки в них у впорядкованому вигляді входять всі основні елементи процесу навчання. Форма організації в цьому випадку розглядається як спеціальна конструкція, яка характеризує “зовнішню” сторону процесу навчання, обумовлену змістом, методами, прийомами, засобами, видами навчальної діяльності, особливостями взаємозв’язку викладача і студента при роботі над навчальним матеріалом. Саме форма визначає, яким чином повинен бути організований навчальний процес.

Аналізуючи даний педагогічний феномен, І. Ф. Харламов, наприклад, вважає, що

поняттю форми організації навчання “не має в дидактиці достатньо чіткого визначення... Багато вчених просто обходять це питання і обмежуються буденним уявленням про сутність даної категорії” [10]. Так, Ю. К. Бабанський під формою організації навчання розуміє зовнішнє вираження будь-якого змісту, вказуючи, що форми організації навчання входять в операційно-діяльнісний компонент процесу навчання і представляють собою зовнішнє вираження узгодженої діяльності викладача і студента, яка здійснюється у визначеному порядку і певному режимі. Тому термін “форма” вживається також для позначення внутрішньої організації змісту і пов’язаний, таким чином, з поняттям “структура”.

А. І. Кузьмінський дає таке визначення [6]: “Форма організації навчання – це обмежена в часі та просторі взаємозумовлена діяльність педагога й учня, викладача й студента”. Він зазначає, що за останнє тисячоліття на освітніх теренах найпомітніший слід залишили такі форми організації навчання, як індивідуальна, групова, класно-урочна, белл-ланкастерська, дальтон-план, бригадно-лабораторна. Вони використовувалися і в загальноосвітніх, і в професійних школах різних рівнів. Якщо поглянути на організаційні аспекти проведення навчальної роботи у вищих навчальних закладах, виходячи з ознак класно-урочної системи (спільна діяльність педагога й учня (студента), яка спрямована на оволодіння знаннями, уміннями й навичками; керівна роль педагога; постійний склад вихованців; проведення навчання у спеціальній класній кімнаті; наявність розкладу занять; дотримання встановленого регламенту з погляду часового перебігу навчальної роботи), то без перебільшення можна констатувати, що домінуючою формою тут залишається урок. Лекції, семінарські, лабораторні, практичні заняття, колоквиуми тощо – це не що інше, як дидактичні види навчально-виховної роботи класно-урочної системи.

В. І. Андреев на основі аналізу усіх відомих класифікацій пропонує цілісну трьохмірну модель систематизації різних форм організації навчання. В її основі лежить ідея розгляду в систематичності форм навчання таких компонентів:

- **загальних форм** як особливостей взаємодії учасників навчального процесу (індивідуальні, парні, групові, колективні, фронтальні);
- **зовнішньої складової**, яка орієнтована на особливості передачі навчального матеріалу навчаючим (урок, гра, семінар, лекція, екскурсія, лабораторне заняття і т.ін.);
- **внутрішньої складової** з точки зору домінуючої мети навчання (вступне заняття, практичне заняття, комбінована організація заняття).

Структура реалізації організаційних умов навчального середовища з навчальної дисципліни “Конструювання та моделювання одягу” подана на рис. 5.

Нами була використана модель систематизації різних форм організації навчання В. І. Андреева і розроблена модель форм організації навчання для техніко-конструкторської підготовки майбутніх вчителів технологій. Отже, ми пропонуємо модель реалізації організаційних умов навчального середовища дисципліни “Конструювання та моделювання одягу”.

Загальні форми організації навчання з дисципліни “Конструювання і моделювання одягу”:

Фронтальна форма навчання передбачає одночасне навчання групи студентів. Це традиційна форма організації навчального процесу. В такому форматі організуються лекції.

Групова форма – коли спілкування викладача здійснюється з групою студентів більше трьох чоловік, які взаємодіють, як між собою, так і з викладачем з метою реалізації освітніх завдань. Це традиційна форма організації лабораторно-практичних робіт.

Індивідуальна форма – індивідуальне виконання певних завдань, зокрема курсового проекту.

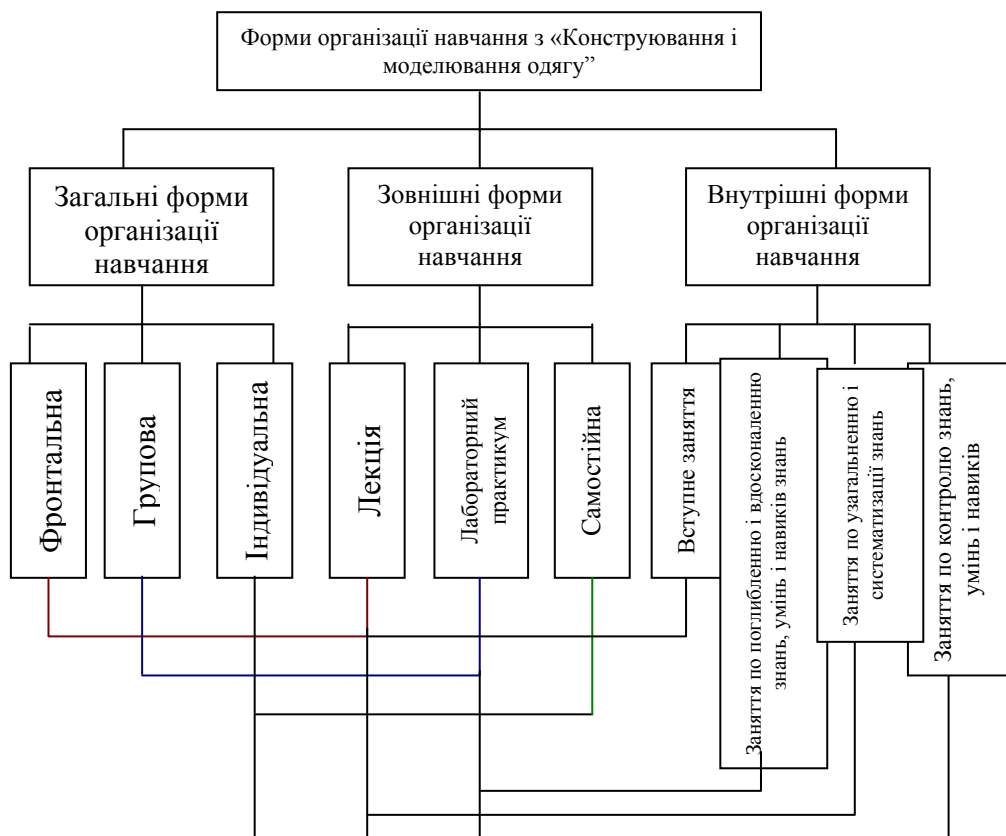

Рис. 5. Структура реалізації організаційних умов навчального середовища з навчальної дисципліни "Конструювання та моделювання одягу"

Зовнішні форми організації навчання:

Лекція – форма передачі знань, коли викладач послідовно і системно, монологічно викладає і пояснює навчальний матеріал.

Лабораторний практикум – лабораторні і практичні роботи об'єднуються в єдину систему, причому не втрачаючи своєї основної мети:

– практичні заняття направлені на формування певних практичних умінь і навиків, проводяться у навчальній лабораторії;

– лабораторні заняття – оволодіння системою засобів і методів експериментально-практичного дослідження; розвиток у студентів творчих дослідницьких навиків; розширення можливостей застосування теоретичних знань для розв'язання практичних задач.

Самостійна навчальна робота представляє собою оволодіння науковими знаннями, практичними вміннями і навиками у всіх формах організації навчання, як під керівництвом викладача, так і без нього. При цьому необхідне цілеспрямоване управління самостійною діяльністю студентів через формулювання теми-проблеми, її розшифрування через план або схему, вказування основних і додаткових джерел, питань і завдань для самоконтролю засвоєваних знань, завдань для розвитку необхідних умінь і навиків, термінів консультацій і форм контролю.

У свою чергу, зовнішні форми організації навчання детермінують внутрішні форми (вступне заняття, заняття з поглиблення і вдосконалення знань, умінь і навиків, заняття зі систематизації і узагальнення знань, заняття по контролю знань, умінь і навиків, комбінована форма організації занять) і визначають їх специфіку.

Отже, ми вважаємо, що розроблена нами система моделей навчального середовища з дисципліни "Конструювання і моделювання одягу" формує навчальне середовище, яке є необхідним і достатнім для техніко-конструкторської підготовки майбутніх учителів технологій.

Використана література:

1. Гуржій А. М., Жук Ю. О. Вплив інформаційних технологій на формування навчального середовища / Нові інформаційні технології навчання в учбових закладах України // зб. статей за матеріалами доповідей четвертої Української наук.-метод. конф. 12-14 вересня 1995 / під редакцією І. І. Мархеля. – Одеса, 1997. – С. 5-6.
2. Дахин А. Н. Педагогическое моделирование: сущность, эффективность и ... неопределенность // Стандарты и мониторинг. – 2002. – № 4. – С. 22-26.
3. Ермолович Е. В. Информационно-образовательная среда как условие организации учебного процесса (из опыта работы в вузе) / <http://pedsovet.kob.ru>.
4. Жук Ю. О. Роль засобів навчання у формуванні навчального середовища. Нові технології навчання. 1998. – № 22. – С. 106-112.
5. Кларин М. В. Интерактивное обучение инструмент освоения нового опыта // Педагогика. – 2000. – С. 7-12.
6. Кузьмінський А. І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – С. 247.
7. Нурминский И. И., Гладышева Н. К. Статистические закономерности формирования знаний и умений учащихся. – М.: Педагогика, 1991. – 221 с.
8. Овчаров А. В. Компьютерная информационная среда обучения <http://aeli.altai.ru/nauka/sbornik/2001/>.
9. Суходольский Г. В. Структурно-алгоритмический анализ и синтез деятельности. – Л.: ЛГУ, 1976. – С. 120.
10. Харламов И. Ф. Педагогика. – М., 1990. – С. 231–232.
11. Штофф В. А. Моделирование и философия. – М.-Л., 1986. – С. 52.

Гуменюк Т. Б. Модель учебной среды технико-конструкторской подготовки будущих учителей технологий

В статье рассмотрены вопросы педагогического моделирования учебной среды технико-конструкторской подготовки будущих учителей технологий. Разработаны структуры компонентов учебной среды и описаны пути их реализации в учебном процессе.

Ключевые слова: подготовка будущих учителей технологий, учебная среда, моделирование.

Humenyuk T. B. The Model of Educational Environment for Technical and Design Training of Future Teachers of Technologies.

The article deals with teachers modeling the learning environment of technical and engineering technology training of teachers. The structure components of the learning environment and describes ways to implement them in the learning process.

Key words: training of future teachers of technologies, educational environment, modeling

Дяченко М. Д.
Класичний приватний університет

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ТВОРЧОЇ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЖУРНАЛІСТА У СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

У статті подано питання професійної підготовки майбутніх журналістів. Особлива увага приділяється проблемі формування творчої індивідуальності майбутнього журналіста у сучасних економічних умовах.

Ключові слова: журналіст, формування індивідуальності.

У сучасних соціальних, економічних і політичних умовах розвитку України відбувається природне оновлення освіти, викликане певними чинниками: поступовим входженням нашої держави до європейського культурного простору та змінами професійних умов функціонування навчальних закладів на всіх рівнях освітньої системи.